

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1606. usque ad annum 1610

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1776

VD18 90118820

§. 89. Cæsar Baronius Cardinalis mortuus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67222](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67222)

Sæc. XVII. *notitia & amore conflata, cujus certe vi*
A. C. 1607. *sacram lectionem tam frequentem, ac tibi*
elemosynas, quas passim erogas, quibus &
nos frui sumus, tanquam locupletissimos
testes posse accire, quibus aperte conuincitur
generosis charitatis motibus, animam
lectione in Deum, largitione in proximum
cieri; & fluxam mundi gloriam & opulentiam
aspernari, qua profecto laborum tuorum
coronide vitæ totius opera, & carum
prudencia caput sapienter exornas.

§. LXXXIX.

Cæsar Baronius Cardinalis mortuus.

Joan.
Erythr. Pi-
naco I. Du-
pin Bibl.
Auth. Eccl.
tom. 17.

Alter erat Cæsar Baronius Vir æterna
 memoria dignus, Soræ antiquissi-
 ma Campaniæ urbe honestis Parentibus
 anno Salutis nostræ millesimo quingentesimo
 trigésimo octavo die trigesima
 Octobris natus. Hic Verulæ huma-
 nioribus literis, Theologiæ autem ac
 jurisprudentiæ Neapoli operam navabat,
 inde anno ætatis suæ decimo nono Ro-
 mam profectus inter primos Sancti Phi-
 lippi Nerei discipulos Presbyter Con-
 gregationis Oratorii cooptatus est: An-
 no autem Christi millesimo quingentesimo
 nonagesimo tertio postquam binas
 ejusdem Instituti Congregationes erexe-
 rat, Superior Generalis sui Ordinis,
 Clementis VIII. Confessarius, Proto-
 notarius

Sæc. XVII.
A.C. 1607.

notarius Apostolicus, ac demum tertio post anno ab eodem Pontifice, invitus licet, die quinta Junii Cardinalis tit. SS. Nerei & Achilei, necnon Vaticanæ Bibliothecæ Præfectus renuntiatur, paulo post pluribus aliis dignitatibus atque officiis decoratus. Nihilominus ad hos omnes honorum gradus tantam animi æquitatem & modestiam attulit, ut semper ad pristinum vitæ genus redire anhellans nunquam obedientiam Congregationis suæ Rectori abjecerit, nec clavem sui cubiculi, ut exuta purpura in illud se recipere possit, deposuerit. Erat in omnes mitis, sibi soli austerus, in cibo potuque parcissimus, vigiliis oppido deditus, non nisi quatuor aut quinque ad summam horas somno indulgens, ceteris ad preces & studia deditis. In Xenodochiis lustrandis novem, in Confessionibus excipiendis piisque sermonibus ter & quater in hebdomada habitis triginta & amplius annos impendit. Præterea sedis Apostolicæ dignitatem, Majestatemque tam invicto animi robore ac rationum pondere tuebatur, ut adversus omnes, qui illius auctoritatem imminuere, aut oppugnare attentarunt, nullam potentiam, amicitiam gratiamque rationem haberet, nihilque, cujusquam periculi metu perterreretur: unde post Clementis VIII. obitum

Sæc. XVII. obitum a non paucis Cardinalibus Pontificiæ dignitati cum summa auctoritate ac Majestate sustinendæ plusquam unus alius par esse censebatur. Tandem Vir ille, rei literariæ decus, Orbis Christiani lumen Romæ die trigesima prima Julii decessit. Vixerat annos sexaginta novem, quem numerum cum quondam parieti ignota manu inscribi, in somniis sibi videretur, annorum suorum terminum fore conjectans, mortem, quam a quinquaginta & ultra annis in mente habuit, lætanter præstolabatur. Sepultus est in Ecclesia Ordinis sui Vallicellana, Romæ a Michaeli Angelo Buccio ejusdem Congregationis Presbytero, Neapoli autem ab Hieronymo Binago funebri oratione celebratus, cui etiam Justus Baronius Veracastrensis, qui ab hoc Cardinale Sacramentum Confirmationis Sacramento initiatus, ejusque cognomine honoratus, ipsum filium adoptivum nominabat, elegantiori oratione primo Annalium tomæ præfixa parentabat. Descripsit vitam ejus Hieronymus Barnabeus Congregationis Oratorii Sacerdos.

Vid. lib. 186.
§. 132.

§. XC.

*De ejusdem Cardinalis Annalibus altissimæ
que ejus operibus.*

Quod